

[Aksel Larsen.]

Kina ved at invitere det. Kina er en af verdens stormagter. Der er spænding i verden, og hvis stormagterne ikke vil forhandle, har man ikke store chancer for at nå til afspænding. Krafts våbenbroder i denne debat, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft — undskyld, jeg skulle have sagt udenrigsministerens — motiverede afvisningen af tanken om et 5 magts møde med noget helt andet, nemlig, at det er ganske overflødigt, for vi har jo De Forenede Nationer. Ja, jeg ved udmærket vel, at vi har De Forenede Nationer, men forholdet er det, at De Forenede Nationer forlængst har begivet sig ind på Folkeforbundets æreløse vej. Der findes et solidt flertal, som stemmer automatisk i overensstemmelse med, hvad Amerikas Forenede Stater ønsker, hver gang afgørende spørgsmål er til behandling, og derfor er der ikke store udsigter til, at man kan nå til afspænding derigennem.

Udenrigsministeren og mange andre talere siger, at folkene vil fred, og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vender sig til kommunisterne og spørger, hvorfor vi ikke vil informere rigtigt, hvorfor vi ikke vil informere om, at det danske folk vil fred. Vi har aldrig sagt noget om, at det danske folk vil krig; vi har aldrig sagt andet end, at det danske folk vil fred. Vi ved, at det danske folk vil have fred, hvis det drejede sig om at få folkenes vilje til at ske fyldest.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft påstod for et par timer siden frejdigt, at det overhovedet ikke kan tænkes, at nogen demokratisk stat nogensinde kan begynde en krig, og ved demokratisk stat forstår jo det ærede medlem hr. Hans Hedtoft en af de stater, der slutter op om Amerika. Så er det ganske mærkeligt, at Holland en juleaften kunne begynde krig mod den frie indonesiske republik; men måske regner det ærede medlem hr. Hans Hedtoft ikke Holland med til de demokratiske stater.

Udenrigsministeren forsikrer om, at i Amerika hersker der de venligste følelser overfor Sovjetunionen, og henviser i så henseende til et resolutionsforslag stillet i senatet af senator MacMahon med støtte, jeg tror af 22 andre senatorer. I dette resolutionsforslag forsikrer man Sovjetunionens folk om, at det amerikanske folk nærer de mest broderlige og fredsele følelser overfor Sovjetunionen og det sovjetiske folk, og man beder om, at Sovjetregeringen vil bringe denne resolution til sovjetfolkets kundskab. Jeg hører ikke til dem, der bliver imponeret af, at der stilles et sådant forslag til resolution. Jeg synes, at den kineser var meget klog,

som sagde, at man bør lytte til ord, men man bør iagttage handlinger.

En af senator MacMahons medforslagsstillere var senator Alexander Wiley, som, kort tid før dette resolutionsforslag blev fremsat, i en tale havde sagt — et kort citat —:

„Anstifterne af de nuværende misforståelser i verden er Sovjetunionens magthungrende ledere.“

Den samme republikanske senator Alexander Wiley, som er medlem af senatets udenrigspolitiske komité, opfordrede den 29. december 1950 i en offentlig erklæring indtrængende til, at USA skulle skaffe våben, sabotagemateriale og penge til underjordiske grupper indenfor Sovjetunionen og folkedemokratiene. Det er de senatorer, der vil have vedtaget resolution om, at de er venskabeligt sindede overfor Sovjetunionen, der samtidig foreslår dette.

Man taler så meget om, at Atlantpagten er en fredens pagt, og at ingen af de såkaldte demokratiske stater, der altså er lige så demokratiske som de 5 partier her i salen, der i kraft af deres magtstilling har taget patent på ordet, kan begynde krig; og hvis jeg ikke husker meget fejl, var det det ærede medlem hr. Kristen Amby, som i en tidligere debat sagde, at der findes ikke et menneske i hele verden, som nogensinde har udtalt, at han ønsker krig. Ja, ja, jeg skal tillade mig at komme med en række korte citater for at vise, at jeg ikke farer med løs tale, når jeg siger, at det er fra een bestemt side, der er krigslyst og krigsfare.

I „Berlingske Tidende“ — hvis jeg ikke tager meget fejl, er det den højtærede udenrigsministers organ — er der i nummeret for den 14. februar 1951 en kæmpeoverskrift:

„USA-atombombebaser syd for Sovjet. Solid kæde af luftbaser trækkes som en ring om den russiske landmasse. Amerikanerne forhandler med Tyrkiet og sikrer sig desuden baser i alle Mellemøstens lande. Også Danmark er med i planerne.“

Den 1. januar 1951 udtalte New Yorks guvernør Thomas E. Dewey, at USA

„må skabe sig stærke allierede og opretholde usårlige baser over hele jordkloden, hvorfra der kan kastes atombomber“.

Det er ikke blot amerikanere, der udtaler sig sådan. Churchills nære partiven, den engelske ambassadør sir Alfred Duff Cooper, udtalte den 15. august 1950 i en artikel i „Jyllandsposten“:

„Er Korea et uegnet atombombemål, så gælder dette ikke Moskva. Det er altid klogere at sigte efter hjertet end efter lemmerne. Lad den lille bande,